

PRĘDKOPIORY (2) *ai*

-t- (1), -d- (1).

Pierwsze o jasne, drugie pochylone.

sg m N prędkopióry (1). ◇ [f N prędkopiórã.] ◇ pl G prędkopiórych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przyładów) – XVII w.

Prędko latający (2) : Miedzy żwierzęty miefzkam okrutnémi. Których ięzyk fzkodliwiéy mieczá siecze: których Zęby ofzczepów froźfze/ y ftrzał prędkopiórych. KochPs 83.

Wyrażenie: »ptak prętkopiory« (1): miedzy góry Vćiekay conadáléy/ iáko ptak prętkopióry. KochPs 16.

[Przen [w nawiązaniu do Tanatosa, w mitologii greckiej uosobienia śmierci w postaci uskrzydłonego młodzieńca]: A tu iey niech Mulárze/ ná Grobie wybiją Wieczną pámięć/ że dobrzy ząwždy wiecznie żyją. Niech posledni wiek czyta/ że tu leży/ ktora Acz znykłá/ lecz ducha śmierć wzięłá/ prętkopiora. KmitaTreny Cv.]

MP